

נולדה בפולין (ורשה)
 ב - 6.12.1931
 נפטרה ב - 7.10.1995
 הייתה נשואה ליחזקאל (חזי).
 אמא לעוזי, הגר בראל,
 איתן, זיו, צח.

הגיעה לבית-אלפא ב-1946, כילדת חוץ. השתלבה בקבוצת "אלון" במוסד החינוכי. הייתה פעילה ותוססת בלימודים ובחיי התנועה. בית הוריה בתל-אביב היה בית חם לכל חבריה.

ב-1949 הצטרפה כחברה לקיבוץ. מאז היותה ילדה הצטיינה באהבת הארץ, נופיה ואתריה, אותם השכילה לקרב לחניכיה, למשפחתה ולחבריה בקיבוץ.

כחברת קיבוץ הייתה תמיד במרכז הפעילויות. יועצת ומעורבת עד יומה האחרון. רשימת התפקידים שמילאה ארוכה ומגוונת – רכזה את ועדת תרבות ואת ביה"ס. הייתה מזכירת קיבוץ. יזמה וערכה טקסי זיכרון. הייתה חברה במזכירות, בועדת חינוך, הייתה בצוות שהחל לארגן את העלייה לירושלים ביום ירושלים, ואף הדריכה מסלול בתוך העיר, והרשימה עוד ארוכה.
 בפעילותה מחוץ לקיבוץ ריכזה את מחלקת החינוך בקיבוץ-הארצי והייתה חברת ההנהגה הראשית של ה"שוה"צ. סדר יומה היה גדוש ומלא, אך אפשר היה לפנות אליה בכל שעה משעות היום והלילה. תמיד מוכנה להושיט יד ולתת כתף.

בתה, הגר: "מצאת בבית-אלפא בית חם ואוהב, תמיד היית אומרת לנו: זה הבית מעל לכל, והתפקיד שלנו הוא להלחם ולשנות, אבל מתוך הבית ולמענו. תמיד חייבנו על העקשנות שלך בצדקת הדרך. ואם אמרנו לידך מילה רעה או צינית על בית-אלפא – ידענו שאנו מסתכנים בקטנונות רותחין. הבית שלכם היה בית פתוח, חם ואוהב לא רק לילדי המשפחה. תמיד היו סביבנו מתנדבים, ילדי חברת-נוער וילדים מאומצים. בית שמקבל ומחנך לא במילים, אלא בעשייה יום יומית לפתיחות ולאהבת האדם באשר הוא".

מאירה הכהן: "אף אחד לא יכול למלא את מקומך, יונה – האם, הסבתא, החברה לחבריה הרבים, חברת הקיבוץ. היית נאמנה בכל נימי נפשך, בכל שסה גידייך, למקום הזה. ידעת להתאים עצמך לרוח הזמן, אך תמיד היית נאמנה לעקרונות".

חגית פלד: "מהיום בו התחלתי לעבוד בחברת הילדים מצאתי אצלך מקום מיוחד – שותפה ומשתפת, תומכת, עוזרת, מייעצת ומתייעצת. ותוך כדי כך משהו אישי נרקם בינינו, קשר שהוא הרבה מעבר לתחומי העבודה. תודה לך על המלאות שהענקת לי, יונה יקרה".